

سخنرانی در دیدار با گروه کثیری از آزادگان - 3 / آذر / 1369

بسم الله الرحمن الرحيم

انسان در عین خوشحالی از زیارت شما عزیزان، خیلی تأسف می‌خورد که چگونه این آزادی و این خوشحالی عمومی، در زمان حیات بابرکت امام عزیزمان انجام نشد. واقعا جایی آن بزرگوار خیلی خالی است. بعد از سالها، خیلی مناسب می‌نمود که عزیزان آزاده‌ی ما، پاداش و اجر زحمات خودشان را با مشاهده‌ی آن چهره‌ی ملکوتی و منور می‌گرفتند. حالا هم قسمت و تقدیر الهی این بوده است. اجر شما به خاطر محرومیت از زیارت امام (رضوان الله تعالی علیه) باز هم بیشتر است.

ما حقیقتا در سطح کشور، به خاطر آمدن شماها، احساس جشن و عید می‌کنیم؛ بخصوص شما عزیزانی که شاید دشمنان در این برهه، به آسانی حاضر نبودند شما را مبادله کنند. این، لطف خاصی از طرف پروردگار است. هم ملت ایران، هم مسؤولان، هم خانواده‌ها و بستگان که خدای متعال شما را به آنها برگرداند، باید خدا را شکر کنند و هم شماها که علی‌رغم دشمن و به کوری چشم او، خدای متعال آن دشمن خشن غلیظ‌القلب جبار را ذلیل کرد، باید شکر زیادی بکنید. روزی بود که آنها احساس قدرت می‌کردند و شما تنها و مظلوم، در دستهای آنها اسیر بودید. امروز خدای متعال شما را عزیز و قوی کرده است و جمهوری اسلامی را در دنیا مثل خورشید تابنده‌ی منور کرده است. در بحران خلیج فارس، چهره‌ی جمهوری اسلامی و ملت ایران و مسؤولان، یک چهره‌ی سرافرازی است که دوست و دشمن به آن اعتراف می‌کنند. شما فرزندان عزیز این نظامید، عزیزید، سربلندید و دشمن جبار شما، امروز در عین ذلت و ضعف و درماندگی است. این، نتیجه‌ی صبر و توکل به خدا و استقامت در راه اوست.

شما در عین جوانی، این امر بزرگ را تجربه کردید. گاهی انسان باید پنجاه یا شصت سال عمر کند، تا یکی از این‌گونه حقایق را به چشم ببیند؛ والا در کتابها باید بخواند، یا از زبانها بشنود که صبر چه ثمرات شیرینی دارد و خدای متعال با صابران چگونه عمل می‌کند. شما بحمدالله در عین جوانی، با همه‌ی وجودتان این حقیقت را لمس کردید، خودتان را به دشمن ندادید، در مقابل ظواهر زور و جلوه‌های گوناگون، دلتان را نباختید، خدا را فراموش نکردید، امام و ملت و کشور و انقلابتان را همیشه در یاد نگهداشتید، ایستادید، تا خدای متعال نتایج شیرین صبر را به شما چشاند. شما امروز آقا و عزیز برگشتید و همان دشمن، امروز درمانده و ذلیل و بیچاره است. برادران عزیز! بعد از این هم همین است.

ما در پایان یک راه نیستیم؛ ما در وسط یک راهیم. اگر درست بخواهیم حساب کنیم، در اوایل یک راهیم. ما در راه حاکمیت مطلق اسلام هستیم. راه خدا، پایان و خستگی و شکست ندارد، این، راه خداست. ان شاء الله آحاد ملت، مخصوصا جوانان مؤمن و شماها که سالهایی از جوانیتان را در این راه مصرف کرده‌اید، باید با همه‌ی وجود و با شور و شوق، حرکت را ادامه بدهید. دشمنان ضربت و زخم خورده‌اند؛ اما باز محل خطرند. باید ایستادگی کرد، راه را با قدرت پیش رفت و از خدا کمک گرفت.

امروز وضعمان به سمت خوبی همه‌جانبه است. از جهات سیاسی، وضعمان خیلی خوب است. از جهات اقتصادی و غیره هم، ملت ایران ان شاء الله به سمت بهتر شدن حرکت می‌کنند. اما راه، راه دشواری است. همه باید تلاش کنند، همه باید احساس کنند که دشمن منتظر غفلت و کسالت و بی‌تفاوتی ماست، تا ضربه را وارد کند. نباید گذاشت چنین ضربه‌ی وارد شود. آن کسی که در میان ملت ایران، برای این ایستادگی قهرمانانه از همه شایسته‌تر است، رزمندگان ما هستند؛ مخصوصا آنهایی که رنج و امتحان اسارت را با همه‌ی وجودشان، با پوست و گوشت و استخوانشان لمس کرده‌اند. این ایستادگی و این صبر و مقاومت هم، مثل صبر و مقاومت قبلی است و پیروزی دنبال آن خواهد بود.

البته باید در این راه فداکاری کرد. بعضی هم فدا می‌شوند؛ اما خط و راه و جریان خدا پیروز خواهد شد؛ کمالین که امروز بحمدالله پیروز شده است. در این راه هم بایستی صبر و استقامت کرد و حقیقتاً این آیه‌ی شریفه‌ی "وتواصوا بالحق و تواصوا بالصبر"، خیلی پرمغز است. همه باید همدیگر را به نگهداشتن حق، پاسداری از حق - ولو باطل علی‌الظاهر خیلی قوی باشد - وصیت و توصیه کنیم. ما باید بر حق پافشاری کنیم. هیچ گرایشی به طرف باطل نباید پیدا بشود. وصیت همه‌مان به یکدیگر باید ایستادگی و صبر باشد، تا ان‌شاءالله خدای متعال به برکت این صبرها و مجاهدتهای شما، این نکبت و ذلتی را که در توده‌های مظلوم بیچاره‌ی دنیا گسترده شده است، برچیند و از بین ببرد. این‌طور نباشد که ما برای این مجاهدتها، فقط خودمان را هدف قرار بدهیم؛ بلکه بایستی ریشه‌ی استکبار را در سطح جهانی کند و شرش را از سر ملتها کوتاه کرد.

امیدواریم که خداوند کمک کند، شماها را ان‌شاءالله توفیق بدهد و اجر دوران اسارت را همواره برای شما حفظ کند و خودتان و خانواده‌ها و پدران و مادران و نزدیکانتان را مشمول رحمت و لطف خودش قرار بدهد و ان‌شاءالله قلب مقدس ولی‌عصر را از هم‌ی ما و کارهایی که می‌کنیم، خشنود کند.

والسلام علیکم و رحمه‌الله و برکاته